

Επίλογος για την ιστορικότητα του Ιησού των Ευαγγελίων

Είδαμε ήδη σε μια σειρά δημοσιεύσεων, αρκετά από τα ιστορικά στοιχεία που αναφέρονται στην εποχή και περί του Ιησού, για να καταλάβουμε ότι δεν υπάρχει κανένα πραγματικό στοιχείο που να επιβεβαιώνει την ιστορικότητά του, όπως μας την δείχνουν τα ούτως ή άλλως αντικρουόμενα Ευαγγέλια, παρά τα κοσμοϊστορικά συμβάντα που έγιναν μπροστά σε τόσες χιλιάδες κόσμο, υποτίθεται όχι μόνο Εβραίων αλλά και Ρωμαίων, που πέρασαν απαρατήρητα από τους ιστορικούς και τα κείμενα της εποχής.

Είπαμε επίσης ότι τα Ευαγγέλια δεν ξέρουμε ούτε ποιοι τα έγραψαν, ούτε πότε γράφτηκαν, αλλά έχουμε την πρώτη χριστιανική αναφορά για αυτά, στο τέλος του 2ου αι. από τις επιστολές του Ειρηναίου, ενώ τα πρώτα ολοκληρωμένα κείμενα είναι του 4ου και στο διάστημα ανάμεσα σε αυτά τα όρια, μόνο κάποια σπαράγματα.

Είδαμε εν συντομία :

- Εισαγωγή για την ιστορικότητα και τα κριτήρια για κάτι ιστορικό.
- Τα κείμενα του Ιώσηπου στην Ιουδαϊκή Αρχαιολογία.
- Τα κείμενα του Ιώσηπου στον Ιουδαϊκό Πόλεμο.
- Το πλήθος των μεσσιών και χριστών του μεσσιανισμού.
- Τις άλλες πηγές του 2ου αιώνα.
- Το σενάριο του επαναστάτη Ιησού.

Είδαμε σε αυτά ότι δεν υπάρχει καμία ξεκάθαρη και επαρκής πληροφορία περί του ιστορικού Ιησού, το μόνο που ξέρουμε από αυτά είναι ότι από το 112 κ.ε. και μετά εμφανίζονται διάφοροι “χριστιανοί”, αλλά ακόμα και για την ιδεολογία τους δεν υπάρχουν επαρκείς πληροφορίες.

Να σημειωθεί ότι και **η ιστορικότητα των μαθητών του επίσης είναι αβέβαιη**, όσο για τον Παύλο, τα μόνα που ξέρουμε είναι από τις *Πράξεις* και τις *Επιστολές* του, δηλαδή χριστιανικά κείμενα που του αποδίδονται, κάποια είναι σίγουρα νόθα, ή άλλα χριστιανικά που τον μνημονεύουν (η πρώτη αναφορά είναι στην *Α΄ επιστολή του Κλήμεντος* ίσως του 125 κ.ε.). Αυτό δεν σημαίνει

αναγκαστικά ότι ο Παύλος δεν υπήρξε, μας λέει όμως ότι η ιστορικότητα του Ιησού των Ευαγγελίων είναι κάτι πάρα πάνω από αβέβαιη και οι απαρχές της θρησκείας, διαφορετικές και θολές, η δε εικόνα που έχουμε για τον Ιησού είναι πλέον μυθοποιημένη με στοιχεία από την δράση των πολλών μεσσιών της μεσσιανικής εποχής ή παραποιημένα. Να σημειωθεί επίσης η πληθώρα και άλλων Ευαγγελίων που δεν μπήκαν στον επίσημο κανόνα και εκεί λένε άλλα αντ' άλλων και θεωρήθηκαν επισήμως απόκρυφα, αν και συχνά η επίσημη Εκκλησία αντλεί πληροφορίες από αυτά όταν την βολεύουν .

Οι χρονολογίες κλειδιά που θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας για την κατανόηση του τι έχει συμβεί είναι η καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του Ναού και 64-70 κ.ε. και η οριστική διασπορά το 135/6 κ.ε. Οι *Πράξεις* και οι *Επιστολές* αναφέρονται μέχρι εκείνη την εποχή, τα *Ευαγγέλια* μια γενιά νωρίτερα. Για την αναταραχή του 64-70 που συγκλόνισε την Ιουδαία, όλη η χριστιανική γραμματεία δεν αναφέρει τίποτα απολύτως πέρα από διφορούμενες προφητείες. Αυτό δεν είναι φυσιολογικό, προφανώς ότι υπήρχε έχει λογοκριθεί.

Οι πρώτοι χριστιανοί, όπως τους ξέρουμε μετά, είναι σαφές ότι δεν υπήρχαν την περίοδο αυτή, τότε γεννιούνται και είναι διαφορετικοί από διαφορετικούς χριστούς ο κάθε ένας. Στην ουσία οι Εβραίοι της εποχής που συμμετείχαν μαζικά στην εξέγερση, επέρριπτε ο ένας στον άλλον τις ευθύνες για την ήττα, δεν έπαυαν όμως να αισθάνονται Εβραίοι και φυσικά ο κάθε ένας πιο ορθόδοξος από όλους. Η εξέλιξη προς την οριστική καταστροφή είναι αυτή που τους έκανε να ξεχωρίσουν περισσότερο, κυρίως αυτοί οι οπαδοί που υποστήριζαν ότι ο δικός τους ήταν ο αληθινός Μεσσίας και σκοτώθηκε εξ' αιτίας των άλλων Εβραίων που δεν τον πίστεψαν και δεν τον ακολούθησαν. Στο διάστημα αυτό το επαναστατικό μήνυμα των ηρώων που σκοτώθηκαν πριν την άλωση της Ιερουσαλήμ, μετατράπηκε σε προφητικό για την καταστροφή που έγινε το 70, και φυσικά επειδή κανείς δεν το κατάλαβε όταν χρειάστηκε, έπρεπε αυτό να φαίνεται κεκαλυμμένο όπως και η θεολογία του. Γιατί και αυτό το πραγματικό μήνυμα δεν ήταν αυτό που είχαν φανταστεί, αλλά κρυμμένο μέσα σε φιλοσοφημένα τσιτάτα που εκ των υστέρων έλεγαν ότι οι αντίπαλοι δεν κατάλαβαν και κατέστρεψαν τη χώρα. Ο παραλληλισμός δεν είναι καλός, αλλά η ιστορία αυτή μου θυμίζει την πτώση της Χούντας το '74 όπου ξαφνικά γεμίσαμε αντιστασιακούς και μάλιστα από αυτούς που οι ίδιοι είχαν εξαιρετική σχέση με το καθεστώς, αλλά μια δήθεν χαζομάρα που είπαν ή έκαναν, θεωρήθηκε ως αντιστασιακή πράξη. Στην πράξη ο λαός έχει κοντή μνήμη και ξεχνά εύκολα τα προβλήματα δεν θέλει να θυμάται τα λάθη και τα

προβλήματα του παρελθόντος.

Την θεώρηση αυτή την ενισχύει το ότι μαζί με την γέννησή του ο “Χριστιανισμός” είχε ταυτόχρονα διαφορετικές θεωρήσεις, δηλαδή αυτό που μετά έλεγαν αιρέσεις, και φυσικά το ποια είναι πιο αίρεση από την άλλη, στην περίοδο που δεν έχουμε ακόμα γραπτές πηγές, είναι τελείως θολό. Υπήρχαν οι εβωνίτες οι πτωχοί δηλαδή, το κοινό που δείχνει να απευθύνεται ο Ιησούς των Ευαγγελίων, αλλά και τα χειρόγραφα του Κουμράν. Υπήρχαν οι ναζαρηνοί, οι μανδαίοι ή ημεροβαπτιστές, που θεωρούσαν τον Ιωάννη τον Βαπτιστή ως Χριστό, αλλά και άλλες αιρετικές ομάδες. Αλλά και μέσα στα κείμενα της Καινής ξεχωρίζουν οι Ιουδαίοχριστιανοί και οι υπόλοιποι εξ’ εθνικών, αλλά και οι γνωστικές ομάδες αργότερα.

Φυσικά, τέλος, υπήρχαν οι Εσσαίοι, που εξαφανίστηκαν απότομα μετά το 70, εξαφανίζονται την στιγμή ακριβώς που φαίνεται να εμφανίζονται όλες οι άλλες “χριστιανικές” ομάδες, για τους οποίους τα Ευαγγέλια εμφανίζουν μια ύποπτη σιγή και μέσα σε αυτούς υπήρχε η σχέση των Εσσαίων του Κουμράν που μοιάζει όσο τίποτα άλλο στην θεολογική της θεώρηση με την διδασκαλία του Ιησού των Ευαγγελίων ιδιαίτερα στις καινοτομίες του. Να μην περιλάβουμε και τους επόμενους μεσσίες όπως ο Μωάμεθ που οι μουσουλμάνοι στηριγμένοι στο Ευαγγέλιο του Βαρνάβα λένε ότι αυτός είναι ο Μεσσίας αλλά και άλλοι πλέον σύγχρονοι ακόμα και σήμερα.

Για να καταλάβουμε πως μπορεί να ξεκίνησε αυτή η ιστορία και το τι τελικά επικράτησε, ας δούμε το θέμα της κοινοκτημοσύνης, που μας αφήνουν να υποθέσουμε οι *Πράξεις* ότι ίσχυε στην πρώτη Εκκλησία. Αυτό ήταν δεδομένο στους εσσαίους όσο και στους κουμρανούς και συνεχίστηκε στους εβωνίτες. Αυτοί στο τέλος όμως θεωρήθηκαν αιρετικοί. Τα συμπεράσματα δικά σας.

Ένα άλλο στοιχείο που τονίζεται εδώ, είναι ότι μετά την ήττα του 70 οι Εβραίοι απογράφηκαν και ήταν υποχρεωμένοι να δίνουν ένα δίδραχμο φόρο (θυμάστε το θαύμα του δίδραχμου; [Κατά Ματθαίον, 17: 24-27]). Τότε φαίνεται ότι κάποιοι διαφοροποιούνται ισχυρίζονται ότι δεν περιμένουν ακόμα τον Μεσσία, αλλά αυτός πέρασε ήδη, άρα δεν πρέπει να λογίζονται με τους Εβραίους. Σταματούν να κάνουν περιτομή και να πληρώνουν φόρο, είναι οι εξ εθνικών “χριστιανοί” και την ιδεολογία τους προβάλλει ο Παύλος.

Έτσι το μόνο λογικό συμπέρασμα που μπορεί να εξαχθεί από όλα αυτά, είναι ότι τα

Ευαγγέλια δεν αναφέρονται σε έναν υπαρκτό αληθινό δάσκαλο, αλλά μάλλον στη σύζευξη της δράσης ενός συγκεκριμένου ή περισσότερων επαναστατών ή και θαυματοποιών, που οι μνήμες τους και τα έργα τους είχαν μπερδευτεί στις μνήμες των Εβραίων, μετά τον πρώτο Ιουδαϊκό Πόλεμο, και κάποιας εσσαϊκής θεολογίας που ξέρουμε πλέον ότι προϋπήρχε κρυμμένη στο Κουμράν και έμοιαζε πάρα πολύ με τις καινοτομίες που μάθαμε από τα *Ευαγγέλια*. Η σύζευξη αυτή ήταν μια μακρά διαδικασία από ετερόκλητα διαφορετικά ρεύματα, έτσι δικαιολογούνται τόσες αντιφάσεις και λάθη στα *Ευαγγέλια*. Για τον λόγο αυτό τα κείμενα που έχουμε των πρωτοχριστιανών, δείχνουν έναν άλλο “πνευματικό” ή “ουράνιο” Ιησού, που δεν φαίνεται να έχει σχέση με την “ιστορικότητά” του όπως μας την δείχνουν τα *Ευαγγέλια*, αφού φαίνεται ότι η διαδικασία αυτή δεν έγινε άμεσα αλλά σε μακριά εξέλιξη και διαφορετικά στάδια που μας είναι ακόμα άγνωστα. Στο τέλος κατά τον 2^ο αι και μετά, έγινε άλλη μία σύζευξη με τις γνωστικές πεποιθήσεις και με τις πεποιθήσεις κάποιων νεοπλατωνιστών και έχουμε το τελικό αποτέλεσμα.

ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ-ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ Ή ΘΑΝΑΤΟΣ

**ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΝΕΕΣ ΚΑΡΤΕΣ-ΤΑΥΤΟ-
ΤΗΤΕΣ ΕΚΑΜ 666** ΤΙΣ ΟΠΟΙΕΣ ΝΟΜΙ-
ΜΟΠΟΙΗΣΕ Η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΟΥ ΣΕΝΓΚΕΝ ΜΕ
ΤΟΝ ΕΠΑΡΑΤΟ ΝΟΜΟ 2472/1997.

**ΟΧΙ ΒΕΒΑΙΩΣ ΚΑΙ ΣΕ ΚΑΘΕ
ΕΙΔΟΥΣ ΚΑΡΤΕΣ**, ΔΙΟΤΙ ΖΗΤΟΥΝ ΤΟ
ΧΕΡΙ ΤΟ ΔΕΞΙ Ή ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑ-
ΣΤΑΥΡΩΣΟΥΝ ΤΑΧΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ
ΧΡΗΣΤΗ, ΕΝΩ ΑΥΤΟΙ ΑΝΙΧΝΕΥΟΥΝ ΜΕ ΣΚΑ-
ΝΕΡ ΤΟ ΧΕΡΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΣΤΑ ΟΠΟΙΑ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΣ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΕΙ
ΤΗΝ ΣΦΡΑΓΙΔΑ ΤΟΥ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΥ
ΧΑΡΑΓΜΑ 666. **ΟΧΙ** Ή ΣΤΟ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

**ΟΧΙ ΣΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΣΥΜΒΟΥ-
ΛΙΟ ΤΗΣ ΠΑΝΑΙΡΕΣΗΣ** ΤΟΥ ΑΝΤΙ-
ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΓΙΑΩ-
ΒΑΔΕΣ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΙΑΝΟΥΣ, ΕΥΑΓΓΕΛΙ-
ΚΟΥΣ, ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΕΣ, ΠΑΠΙΚΟΥΣ, ΜΑΓΟΥΣ
ΒΟΥΝΤΟΥ, ΓΝΩΣΤΙΚΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΠΛΗΘΟΣ
ΑΛΛΩΝ ΑΙΡΕΣΕΩΝ

ΣΑΤΑΝΙΣΤΙΚΗ ΟΜΑΔ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ:

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΝ ΕΝΝΕΑ ΕΝΕΝ

Δυστυχώς, ο μεσσιανισμός δεν έχει τελειώσει. Στην Wikipedia θα βρείτε μια μεγάλη λίστα με διάφορους μεσσίες που εμφανίστηκαν μέχρι σήμερα αν και απευθύνονται κυρίως στους Εβραίους. Αλλά δεν είναι μόνο αυτό, ακόμα στη χώρα μας και όχι μόνο, κυρίως στην ορθόδοξη περιοχή, βρίθουν οι προφητείες και η αναμονή του μεσσία με βάση την Αποκάλυψη. Από τον 1^ο αιώνα οι Εβραίοι αρχικά αλλά και οι συνεχιστές τους πλέον οι χριστιανοί δεν σταμάτησαν να απειλούν τον

κόσμο με κατάρες και με την ιδεοληψία ότι “Ο καιρός γαρ εγγύς” για την 2^α Παρουσία που τους έχει γίνει έμμονη ιδέα και μάλιστα είναι σίγουρο ότι κάποιοι ειδικά αυτοί που κάνουν ή πιστεύουν σε προφητείες, θέλουν διακαώς να την επιταχύνουν ώστε οπωσδήποτε να συμβεί, με ότι συνεπάγεται αυτή η τρέλα.

Δεν είναι μόνο οι ιεχωβάδες που γίνονται ρεζίλι με τις συνεχείς τους αναβολές, είναι και οι χριστιανοί ειδικά σήμερα κάποιοι ορθόδοξοι που μιλούσαν για το 2012 και τώρα το μετέθεσαν το 2018 και έχουμε μέλλον (εδώ η ιστοσελίδα με την αντίστροφη μέτρηση! Και εδώ το σχετικό κοπάδι των fans).

Η αναμονή τον 1^ο και 2^ο αιώνα της 2^{ης} Παρουσίας είναι εμφανής σε δεκάδες χριστιανικά κείμενα, όπως σε επιστολές του Πέτρου, του Παύλου, του Ιγνατίου. Μάλιστα από τις επιστολές του Ιγνατίου (το ίδιο και στην Προς Ρωμαίους), καταλαβαίνουμε ότι η άμεση αναμονή, πήγαινε πακέτο με το εθελοντικό μαρτύριο που ήθελαν κάποιοι χριστιανοί να υποφέρουν για να έχουν σίγουροι την βασιλεία των Ουρανών όπως αρκετοί μουσουλμάνοι σήμερα καλή ώρα. Κάποια στιγμή και αφού πήραν την εξουσία και πέρασαν 4 αιώνες, απελπίστηκαν να περιμένουν και στράφηκαν την συσσώρευση περιουσίας στην Εκκλησία και τις μονές και φυσικά περισσότερη εξουσία, σταμάτησαν την ιστορία της άμεσης αναμονής μεταθέτοντας της στον πολύ μακρινό μέλλον, εκτός από διάφορους φανατικούς μοναχούς και ψεκασμένους παλαιοημερολογίτες, που πάντα συγκινούν το φιλόχριστο κοινό με τις κραυγές τους και τις ειδικές ερμηνείες τους.

Οι εικόνες είναι από τελευταία συγκέντρωση χριστιανών (21/5/2017) με εμφανή την προτροπή πάλι “ο καιρός γαρ εγγύς”

Περιεχόμενα

Εισαγωγή – κριτήρια ιστορικότητας

Ιώσηπος Α' – Ιουδαϊκή Αρχαιολογία

Ιώσηπος Β' – Ιουδαϊκός Πόλεμος

Πολλοί μεσσίες, πολλοί χριστοί

Πηγές του 2^{ου} αιώνα

Ο Ιησούς ως επαναστάτης

Επίλογος – Συμπεράσματα

Φιλίστωρ